

Рішення
разової спеціалізованої вченої ради
про присудження ступеня доктора філософії

Здобувач ступеня доктора філософії **Оксана Крупа**, 1991 року народження, громадянка України, освіта вища: закінчила у 2017 році Приватний вищий навчальний заклад «Київський університет культури» за спеціальністю «Дизайн», працює викладачем на кафедрі фешн та шоу-бізнесу в Київському національному університеті культури і мистецтв Міністерства освіти і науки України, м. Київ, виконала акредитовану освітньо-наукову програму «Культурологія».

Разова спеціалізована вчена рада, утворена наказом Київського національного університету культури і мистецтв Міністерства освіти і науки України, м. Київ від «23» жовтня 2025 року № 150-о, у складі:

Голови разової спеціалізованої вченої ради: **Юлія Трач**, доктор культурології, професор, віцепрезидент з наукової роботи Київського національного університету культури і мистецтв.

Рецензентів: **Ігор Печеранський**, доктор філософських наук, професор, професор кафедри тележурналістики та майстерності актора Київського національного університету культури і мистецтв;

Вікторія Волинець, кандидат культурології, доцент, доцент кафедри івент-менеджменту та індустрії дозвілля Київського національного університету культури і мистецтв.

Офіційних опонентів: **Жанна Денисюк**, доктор культурології, доцент, проректор з наукової та виховної роботи Національної академії керівних кадрів культури і мистецтв;

Василь Романчишин, кандидат культурології, професор, ректор Комунального закладу вищої освіти Київської обласної ради «Академія мистецтв імені Павла Чубинського»,

на засіданні «09» грудня 2025 року прийняла рішення про присудження ступеня доктора філософії з галузі знань 03 «Гуманітарні науки» **Оксані Крупі** на підставі публічного захисту дисертації «Цифрова трансформація фестивалів у культурі Метавсесвіту: нові можливості та виклики» за спеціальністю 034 «Культурологія».

Дисертацію виконано у Київському національному університеті культури і мистецтв Міністерства освіти і науки України, м. Київ.

Науковий керівник: **Володимир Наконечний**, кандидат історичних наук, доцент, Київський національний університет культури і мистецтв, доцент кафедри міжнародних відносин.

Дисертацію подано у вигляді спеціально підготовленого рукопису українською мовою із дотриманням вимог пункту 6 Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 12 січня 2022 року №44 (зі змінами). У дисертації вперше комплексно розглянуто цифрову трансформацію фестивальних практик у культурі Метавсесвіту, а також нові можливості та виклики, що її супроводжують. У дисертації *вперше*:

- розглянуто аспекти цифрової трансформації фестивалів як культурномистецьких івентів у метакультурному контексті, зокрема розширення культурного поля івенту, зміну моделей поведінки учасників/глядачів та появу нових сенсогенеруючих центрів;

- запропоновано підхід до розгляду метакультури як розширеного культурного поля та нового спільното-орієнтованого простору сенсогенеруючих центрів, що змінив формат, стиль і стратегію проведення фестивалів;

- проаналізовано цифрові фестивалі як гібридні івенти, засновані на концепції синтетичної фізично-віртуальної зустрічі, а також новий тип заходів, що потребують фахових вмінь, креативності та стратегій реалізації для генерування нового досвіду та трансляції розважального контенту;

– розроблено креативну модель формування фестивального досвіду на основі віртуального музичного івенту;

– доведено, що цифрові рішення в епоху Індустрії 4.0 і 5.0 посилюють фестивалізацію, перетворюючи її на «нову культурну стратегію» XXI ст., що передбачає не лише формальну організацію івентів, а і якісну трансформацію міського простору;

– наголошено, що попри новий формат взаємодії у межах цифрових фестивалів і гібридних івентів, вони поки що постають як компенсаційний інструмент (підсилюють культурну активність і комунікацію в умовах обмежень), але не здатні повністю замінити живий досвід;

– доведено, що антицифрові стратегії у сучасній фестивальній культурі є відповіддю на втрату перформативної автентичності, зсув темпоральності, втрату регіональних особливостей і послаблення семантики івенту, що впливає на його атмосферу;

уточнено та доповнено:

– підхід до аналізу фестивальної культури як міждисциплінарного поля дослідження, у межах якого діпазон теоретичних підходів, методів і аргументів продиктований колаборацією digital cultural studies та festival studies;

– положення про збільшення рівня креативної свободи на базі фізичновіртуального синтезу у межах гібридного фестивального простору;

набули подальшого розвитку:

– концепція «гіперфестивної реальності», що розвиває фестивальну та івент-індустрію, інкорпорує людину / відвідувача у простір високотехнологічного мистецтва та пояснює появу гібридного фестивального «етосу» й нового типу відвідувача з підсиленими імерсивними враженнями;

– ідея В. Беньяміна про видозміну «аури» мистецтва під впливом технологічних інновацій на прикладі цифрових фестивалів і гібридних культурних івентів;

– ідея про те, що майбутнє фестивалів полягає у пошуку балансу між збереженням автентичності та використанням цифрових технологій.

Здобувач має 10 наукових публікацій за темою дисертації, з них 3 статті у наукових фахових періодичних виданнях України, 7 – у збірниках матеріалів наукових конференцій:

1. Крупа О. П. Імплементация концепції інфотейнменту в практику івент-індустрії: постановка проблеми. *Вісник Національної академії керівних кадрів культури і мистецтв*. 2023. № 3. С. 57–62.

2. Крупа О. П., Губернатор О. І. Сучасні цифрові технології та аудіовізуальні засоби в гібридних культурно-дозвіллевих івентах. *Питання культурології*. 2023. Вип. 42. С. 173–181.

3. Крупа О. П. Цифрові музичні фестивалі як гібридні культурні івенти. *Fine Art and Culture Studies*. 2023. Вип. 4. С. 50–57.

4. Тимченко Ю., Дарованець К., Дарованець О., **Крупа О.** Креативні індустрії як основа інтеграції інноваційних технологій та цифрових тенденцій в культурну сферу України. *Проблеми раціонального використання соціально-економічного, еколого-енергетичного, нормативно-правового потенціалу України та її регіонів* : матеріали III Міжнар. наук.-практ. конф., м. Луцьк, 1 серп. 2022 р. Луцьк, 2022. С. 52–56.

5. Крупа О. П. Медіасимбіози в культурно-розважальних івент-заходах: на прикладі трейлерів і промофільмів. *Інформація та соціум* : зб. матеріалів VIII Міжнар. наук.-практ. конф., м. Вінниця, 2 черв. 2023 р. Вінниця, 2023. С. 109 – 111.

6. Крупа О. П. Цифрова трансформація як креативний інструмент у формуванні візуальної ідентичності фестивалів. *Креативні технології, підприємництво і менеджмент в організації соціокультурної сфери XXI століття* : зб. матеріалів VII Міжнар. наук.-практ. конф., м. Київ, 25–26 жовт. 2023 р. Київ, 2023. С. 39–40.

7. Крупа О. П. Фестивалізація як актуальна тенденція в івент-індустрії в епоху нових медіа. *Теорія модернізації в контексті сучасної світової науки* : V Міжнар. наук. конф., м. Дніпро, 27 черв. 2025 р. Вінниця, 2025. С. 222–225.

8. Крупа О. П. Використання новітніх технологій та «медіагібридів» на івент-заходах: соціокультурний аспект. *Традиційні та інноваційні підходи до*

наукових досліджень : зб. наук. пр. з матеріалами ІХ Міжнар. наук. конф., м. Ужгород, 4 лип. 2025 р. Вінниця, 2025. С. 256–259.

9. Крупа О. П. Культуротворчий потенціал фестивальних практик в умовах російсько-української війни. *Progressive Science and Achievements : Proceedings of the 6th International Scientific and Practical Conference, Dallas, July 16–18, 2025. Dallas, 2025. No. 255. P. 98–101.*

10. Крупа О. П. Фестивальний рух України: огляд сучасних досліджень. *International Forum: Problems and Scientific Solutions : Proceedings of the 15th International Scientific and Practical Conference, Melbourne, August 6–8, 2025. Melbourne, 2025. No. 258. P. 111–114.*

У дискусії взяли участь голова, рецензенти, офіційні опоненти та висловили зауваження:

Юлія Трач, доктор культурології, професор, Київський національний університет культури і мистецтв, віцепрезидент з наукової роботи. Оцінка позитивна, без зауважень.

Ігор Печеранський, доктор філософських наук, професор, Київський національний університет культури і мистецтв, професор кафедри тележурналістики та майстерності актора. Оцінка позитивна із зауваженнями:

По-перше, для глибшого розуміння антицифрових ініціатив у сучасному фестивальному русі як відповіді на соціокультурні виклики цифрової трансформації індустрії, варто було б здійснити компаративний аналіз окремих зарубіжних та українських кейсів у рамках цих ініціатив, щоб краще розкрити специфіку суспільного запиту на повернення до живого досвіду як ключового елемента фестивальної автентичності в культурі Метавсесвіту.

По-друге, у частині, що стосується критичного технокультурного дискурс-аналізу (Critical Technocultural Discourse Analysis) як мультимодального аналітичний методу дослідження інтернет- та цифрових явищ, артефактів й культури, застосованого в роботі, було б добре більш детально розкрити його ефективність та евристичність.

Вікторія Волинець, кандидат культурології, доцент, Київський національний університет культури і мистецтв, доцент кафедри івент-менеджменту та індустрії дозвілля. Оцінка позитивна із зауваженнями:

По-перше, у тексті наводиться довгий перелік сучасних технологій, який місцями нагадує «інвентаризацію» без глибшого структурного аналізу їхніх взаємозв'язків. Є пропозиція більш чітко класифікувати ці технології (наприклад, за функціями: для комунікації, імерсивного досвіду, організації та логістики), що покращило б системність викладу.

По-друге, питання до кореляції термінів «метакультура» та «культура Мета-всесвіту». У роботі ці терміни використовуються як взаємозамінні, що може викликати плутанину. Бажано чіткіше розмежувати їхні значення або вказати, що вони використовуються як синоніми з обґрунтуванням такого підходу.

Жанна Денисюк, доктор культурології, доцент, Національна академія керівних кадрів культури і мистецтв, проректор з наукової та виховної роботи. Оцінка позитивна із зауваженнями:

1. Робота має переважно теоретико-аналітичний характер, проте, зважаючи на актуальність теми, виникає питання щодо потенціалу емпіричної верифікації окремих висновків. Подальші дослідження могли б містити кількісні опитування відвідувачів гібридних фестивалів або якісний аналіз інтерв'ю з організаторами для зіставлення їхніх стратегій із запропонованими в роботі теоретичними моделями.

2. У тексті дисертації здобувачка хоча й згадує українські реалії, основним фокусом аналізу є глобальні кейси фестивалів – таких, як Coachella, Burning Man тощо. Тому залишається не достатньо висвітленим питання специфіки та інтенсивності цифрової трансформації саме українського фестивального руху, враховуючи його унікальні виклики (війна, ресурсні обмеження, розвиток креативних індустрій тощо).

3. Дослідження фіксує стан, сформований під час і безпосередньо після пандемії COVID-19. Виникає питання щодо стійкості виявлених трендів: чи стануть гібридні формати рутинною практикою, чи був це тимчасовий

«компенсаційний» етап? Разом з тим, моніторинг еволюції фестивальної індустрії в найближчі 5-10 років міг би підтвердити або скоригувати довготривалість зроблених висновків.

4. Дисертаційна робота ґрунтовно досліджує соціокультурні наслідки, тоді як економічний аспект гібридизації (рентабельність онлайнкомпонентів, нові джерела монетизації, ціноутворення, співвідношення витрат і прибутку) висвітлено менше. Аналіз бізнес-моделей, що дають змогу цифровим фестивалям бути не лише культурно, а й економічно стійкими, міг би стати цінним продовженням дослідницької роботи.

Василь Романчишин, кандидат культурології, професор, Комунальний заклад вищої освіти Київської обласної ради «Академія мистецтв імені Павла Чубинського», ректор. Оцінка позитивна із зауваженнями:

По-перше, хоча здобувачка ефективно використовує поняття «метакультура» як аналітичний інструмент, залишається відкритим питання про межі його застосування. Дискусійним є те, наскільки цей концепт, сформований на основі досвіду технологічно розвинених суспільств, може бути універсально застосований для аналізу української фестивальної реальності, де цифрова інфраструктура та adoption-рівень технологій мають свою специфіку. Виникає питання, чи не є метакультура в контексті України скоріше «аспіраційною» моделлю, ніж актуальною практикою для більшості організаторів.

По-друге, дослідження майже не охоплює проблему цифрового розриву (digital divide) серед аудиторії фестивалів. Дискусійним залишається питання, чи не призводить гібридизація до непомітної сегрегації аудиторії на «цифрових інсайдерів» (технологічно підготовлених) та «аутсайдерів» (тих, хто не має навичок, пристроїв або якісного інтернет-з'єднання для повноцінної участі), що потенційно суперечить заявленій демократизації доступу.

І, по-третє, у роботі недостатньо висвітлено фундаментальну онтологічну зміну, пов'язану з переходом до цифрових форматів – відчуження тілесного виміру фестивального досвіду. Дискусійним залишається питання, чи не зумовлює дистанційна взаємодія в Метавсесвіті втрату ритуальної

природи фестивалю, яка історично гуртувалася на спільному фізичному перебуванні, тактильному контакті, непрямій комунікації через жест, міміку та спільне переживання простору. Культурологічний аналіз міг би глибше розкрити, як заміна «спільного буття» на «спільне споглядання» трансформує антропологічну основу фестивалю як катарсичного явища, де тілесність є вагомим елементом колективного ритуалу та ідентифікації.

Результати відкритого голосування:

«За» п'ять членів ради,

«Проти» немає членів ради.

На підставі результатів відкритого голосування разова спеціалізована вчена рада присуджує **Оксані Крупі** ступінь доктора філософії з галузі знань 03 «Гуманітарні науки» за спеціальністю 034 «Культурологія».

Відеозапис трансляції захисту дисертації додається.

Голова разової спеціалізованої
вченої ради

МП

Юлія ТРАЧ